

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1632/2022
20.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1232/21 од 27.05.2021. године, на седници одржаној 20.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1232/21 од 27.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1232/21 од 27.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 771/19 од 10.06.2020. године одбијен је приговор пресуђене ствари (став први изреке) и тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете за душевне болове због умањења животне активности од 400.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате (став други изреке), док је тужилац обавезан да накнади туженој трошкове поступка од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате (став трећи изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1232/21 од 27.05.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена означена првостепена пресуда (став први изреке), и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против означене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија) и на потребу усаглашавања судске праксе.

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од

општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено правноснажном пресудом је накнада нематеријалне штете за душевне болове због умањења животне активности услед посттрауматског стресног поремећаја, насталог као последица активности тужиоца у ОС САО Крајина и његовог рањавања 28.09.1991. године. У вези са истим догађајем тужиоцу је раније донетим пресудама досуђена накнада нематеријалне штете за физичке болове, страх, наруженост (П 6865/97 од 24.06.1998. године) и за умањење животне активности (П 6620/98 од 16.03.1999. године). Тужилац се јављао психијатру 2008. и 2009. године, а након тога 17.01.2018. године, када је код њега констатован посттрауматски стресни поремећај. Првостепену пресуду којом је тужбени захтев одбијен потврдио је другостепени суд сматрајући да је потраживање тужиоца застарело, примењујући члан 377. Закона о облигационим односима и имајући у виду да су оружани сукоби на простору некадашње СФРЈ окончани 1995. године, а да је тужба поднета 30.04.2019. године.

С обзиром на околности конкретног случаја, примењено материјално право од стране другостепеног суда, и одредбу члана 376. Закона о облигационим односима којом је прописано да потраживање накнаде проузроковане штете застарева за три године од када је оштећеник дознао за штету и за лице које је штету учинило (став први), а да у сваком случају ово потраживање застарева за пет година од дана када је штета настала (став други), као и на општеприхваћено становиште медицинске струке према коме се посттрауматски стресни поремећај, који је у узрочно-последичној вези са штетним догађајем, јавља у одређеном, догледном периоду времена након ратних искустава, под условом да су она била интензивна у тој мери да су оставила трауму која је узроковала обољење (први, акутни симптоми болести јављају се током првих шест месеци од стресног догађаја, а протеком годину дана болест поприма хронични ток), закључак о застарелости потраживања накнаде нематеријалне штете за душевне болове због умањења животне активности настале болешћу ПТСП не одступа од одлука овог суда у тумачењу и примени материјалног права, тако да не постоји потреба за новим нити уједначеним тумачењем права. С обзиром на изложено, одлучено је као у првом ставу изреке применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Вредност предмета спора побијаног дела од 400.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, када је вредност евра износила 117,9547 динара, па је ревизија недозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП, због чега је одбачена другим ставом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић